

# ÚJ NEMESSÉG

A MAGYAR HIVATÁSRENDI FEJLŐDÉS MUNKÁLÓJA  
„MINDEN EMBER ANNYIT ÉR, AMENNYIT TUD S AMENNYIT PRODUKÁL!”

Előfizetési díj egy évre:  
Tagoknak . . . . . 1.— P  
Pártoló tagoknak . . . . . 2.— P  
Intézményeknek . . . . . 20.— P

Főszerkesztő:  
**vitész PINTÉR JÓZSEF**

Megjelenik kéthetenként  
Szerkesztőség és kiadóhivatal:  
Budapest, VII., Rottenbiller-utca 20—22. szám  
Telefon: 13-00-92

## Munkásifjúsági parlament:

aug. 20-21.

A Magyarországi Katolikus Legényegyletek Országos Szövetsége meghirdeti az első keresztény nemzeti munkásifjúsági parlamentet. Munkára szólít 360 legényegyletet! Munkába hív 40.000 katolikus magyar munkásifjút!

A szociális igazság megvalósítására törekszik a mostani magyar kormány. Ezt hirdeti. Hisszük, hogy ennek a célnak a megvalósításában nemcsak jóakarát vezet, hanem rendelkezik is azzal az erővel, ami az ilyen nagy társadalomátalakító munkához szükséges. De

### a magunk szavát is hallatni akarjuk.

Ne döntsön senki, sehol, semmiben rólunk, — nélkülünk. Mi tudjuk a legjobban mi a panaszkodásunk, mi a fájdalomunk, mik a kívánságaink. És mi tudjuk a legjobban mi a segítség útja, hogyan lehet elvezetni a mai magyar munkásifjúságot egy szebb és jobb munkássors ígretföldjére. Ezt akarjuk megmondani a katolikus munkásifjúság kétnapos parlamentjén.

### Mit akar a magyar munkásifjúság?

A magyar munkás sorsa nehéz, ezernyi a gondja és a baja. Nagyobb karéj kenyeret, családalapítási lehetőséget, önállósulási kilátásokat akarunk kiverekedni. De nemcsak gazdasági, hanem társadalmi és kulturális, erkölcsi és közegészségügyi követeléseink is vannak. Valamennyi követelésünk megvalósítása nélkül nem képzelhető el a magyar munkásság helyzetének megjavítása.

A munkásifjúsági parlament lesz hivatott megjelölni az utat a jobb magyar munkássors felé. A létszámra legnagyobb és lélekre legerősebb magyar munkásifjúsági szövetség a Katolikus Legényegyletek összessége, amely magában foglalja az öntudatos, érett magyar munkásifjak hatalmas tömegeit, magát a munkásifjakat hívja harcra és magát a munkásifjúságot állítja sorompóba:

### küzdjétek ki a magatok szebb és jobb életét,

de ne értelem nélkül, hanem szervezett munkával.

Mondjátok meg Ti magyar katolikus munkásifjak mi a saját boldogulástok útja, mit vártok és mit akartok az élettől?

40.000 Legényegyleti tag! Legyetek a magatok sorsának harcok katonái! De ne mások ellen harcoljatok, hanem magatokért küzdjétek.

### Harcot hirdetünk!

Harcot hirdetünk a munkásság gazdasági jólétéért, méltó társadalmi helyzetéért!

Társadalmi rendért, amelyben nincsenek válaszfalak, nincs osztályharc, hanem a munkás megbecsült és egyenrangú tagja a társadalomnak. Mert csak a társadalmi egyenjogúság lehet biztosítéka annak, hogy a munkás munkája érdeme szerint mindenkor megtalálja a saját jobb megélhetését, kielégítheti szellemi igényeit és ami a legfontosabb nemcsak eltarthatja családját, hanem felnevelheti gyermekeit is.

A társadalom rendjének alapja, a társadalmi megbékélés. Mi tehát

### harcot hirdetünk a társadalom békéjéért

és ezt a harcot végig veresszük mindenki ellen, aki tudatosan táplálja a társadalmi anarchiát, szítja a társadalmi ellentéteket, mivelhogy tudjuk,

csak a szétforgácsolt társadalomban lehetséges a munkásság kiszákmányolása.

Ara: 8 fillér.

Harcba szólítjuk a katolikus munkásifjuságot! Mutassatok utat és példát minden magyar munkásnak arra, hogyan lehet fegyelmezett, zárt sorokban a meggyőzés erejével, de ha kell minden más eszközzel is megvívni a munkásság harcát.

### **Készüljétek fel a munkásifjusági parlamentre!**

Mától kezdve minden legényegyesület heti összejövetelein tárgyaljátok meg mik a munkásifjuság kívánságai, panaszai és mi módon lehet megjavítani a mai tarthatatlan helyzetet.

Vitassátok meg, melyik a legcélravezetőbb ut egyes kérdések megoldása felé, beszéljétek meg mi a legsürgősebben megoldandó probléma! Gyűjtsétek össze megbeszéléseitek anyagát, határozatait, meglátásait, elgondolásait és küldjétek be a Szövetséghez. Az egyletek javaslatairól és határozatairól tanácskozik majd az augusztus 20—21-én összeülő parlament.

**Parlamentünk az első magyar munkásifjusági parlament.** Nem volt még módjában a munkásifjuságnak szólani az egész magyar néphez. Az első alkalom ez. amikor zárt egységként jelentkezik a magyar életben a munkásifjuság és nyíltan, kertelés nélkül megmondja kívánságait.

**Parlamentünk keresztény munkásifjusági parlament.** Keresztény ország vagyunk. De a *kereszténységet a munkásifjuság nemcsak szónak veszi, hanem tartalmat lát benne.* A kereszténység szellemet, lelkeséget jelent. Ezt a lelkeséget kívánja a munkásifjuság az új magyar élet alapjává, tengelyévé és tartalmává tenni.

**Parlamentünk nemzeti munkásifjusági parlament.** Magyar népiségünket az Ég legdrágább földi kincsének tartjuk. Mindennapi imánk és köteltségérzetünk: „itt élned s halnod kell!” E földet és annak értékeit a magunkénak érezzük. Azokat nem engedjük át senki idegennek. És *a magyarság minden tagja jogos birtokosa hazánk szépségének, gazdagságának, értékeinek.*

**Parlamentünk munkásifjusági parlament.** Nem tartjuk magunkat illetékeseknek más társadalmi rétegek ügyeiben. De a magunk dolgait mi látjuk legjobban. Úgy érezzük, jogunk van ahhoz, hogy a munkásifjuság mai helyzetének való képét mi adjuk meg és mi mondjuk meg, hogy milyen uton, milyen eszközökkel látjuk megvalósíthatónak az új világot.

## **Parlamentünk munkarendje:**

Az augusztus 20—21-i munkásifjusági parlament napirendje felölelni kívánja mindazokat a problémákat, amelyek a magyar munkásifjuságot foglalkoztatják. Az egyes egyesületek taggyűlésein tehát részletesen vitassák meg az alábbi kérdéseket, és pedig *egyformán a fővárosi, a vidéki városi és a falusi munkásifjuság — ipari munkások és kereskedőségek — szempontjából.*

### **I. Kenyérkérdés.**

1. MUNKABÉR. A munkavállaló munkájáért olyan ellenszolgáltatásra tart igényt, amelyből önmagát, családját tisztességesen el tudja tartani. Megvitatandó, hogyan lehetséges a tisztességes munkabér biztosítása minden dolgozó számára.

2. CSALÁDI BÉR. A családos munkás felelőse és gyermekei száma szerint aránylagosan magasabb munkabérre tarthat igényt a nőtlen munkásnál. A családi munkabér bevezetése milyen rendszer alapján volna helyes a munkavállaló és munkaadó szempontjából egyaránt?

3. MUNKAI DÖ. A dolgozó ember jogosan kívánja, hogy a hétköznapi egy részét pihenésre, szórakozásra és továbbképzésre fordíthassa. A munkanap idejét tehát úgy kell megállapítani, hogy mindenre legyen lehetősége a dolgozónak. Megvitatandó szakmánként, időszakonként és a helyi viszonyok szerint a maximális munkaidő.

4. FELMONDÁSI IDŐ. A munkavállaló a felmondási idő rendezetlensége, vagy rövidsége miatt állandó bizonytalanságban él. Hogyan lehetne a munkás biztonságérzetét — már csak a munkateltetés növelése szempontjából is — a felmondás kérdésének újabb rendezésével növelni?

5. SZAKMUNKA VÉDELME. A szakmunkást ne lehessen más szakmát tanulni, vagy tanulatlant oltató munkaerővel pótolni. A munkaadók hosszas küzdelem árán kivívták a maguk védelmét és letörték a kontárokat. *A munkavállaló kontárok letörése is legalább oly fontos.*

6. NŐI MUNKA. A nő elsőrendű hivatása a családon belül van. De ma már a nő is egyre inkább kénytelen férje, vagy atyja segítségére sietni és kinn az életben vállalni keresőmunkát. Különösen az utóbbi évtizedekben egyre ismétlődő gazdasági válságok szorítják önálló keresetre a nőt. A női munkát teljesen kiküszöbölni, különösen egyes foglalkozási ágakban, lehetetlen. Azonban *a dolgozó nő nem rombolhatja le a dolgozó férfi bérét, nem kaphat és fogadhat el olyan aránytalanul kisebb bért, mint jelenleg kap.*

7. MUNKAKÖZVETÍTÉS. A keresetre utalt személyek munkához, kenyérhez juttatása a közönség feladata. Kérdés, helyesebb-e hatósági, vagy pedig a szakmai érdekképviseletet munkaközvetítéssel? Ez utóbbi esetben természetesen *politikától mentes érdekképviseletekről lehet csak szó.*

8. MUNKATÁBOROK. Céljuk a magasabb iskolázottságú fiatalsággal fizikai munkát végeztetni, hogy a kétkézi munkás nehézségét megismerjék és ennek révén megbecsüljék. Ez a cél helyes. Helyese azonban, ha *ingyenes munkaerőkkel szakmunkások, vagy alacsonyabbfokú képzettségű következtében fizikai munkára utalt munkanélküliek helyett végeztetnek akármilyen munkát?*

9. MUNKANÉLKÜLI SEGÉLY. Aki önhibáján kívül, akár a nyomasztó gazdasági helyzet,

akár más körülmények következtében szakmájában elhelyezkedni nem tud, jogosult arra, hogy számára megfelelő munkaalkalom és jövedelem biztosíttassék. Ha pedig munkát semmiképpen sem kaphat, akkor is biztosítani kell számára, hogy életét fenntarthassa mindaddig, amíg a munkapiac helyzete megjavul. Az ínségsegély, az ínségmunka lealázó alaminzsa, amely életlehetőséget nem nyújt és a munkáért sem ad megfelelő ellenszolgáltatást.

10. MUNKASZABADSÁG. Aki dolgozni tud és akar, annak joga van a munkához és ebben senki és semmi ne akadályozhassa meg.

11. VASÁRNAPI MUNKASZÜNET, HÉTVEGI SZABADSÁG. A vasárnapi munkaszünet bevezetendő az egész vonalon. Melyek azok a munkakörök, melyekben vasárnap is kell dolgozni? A hétvégi szabadság hogyan oldható meg?

## II. Önállósulás, családalapítás.

1. ÖNÁLLÓSULÁSI ALAP. A kereskedelmi vagy ipari alkalmazott arra törekszik, hogy előbb, vagy utóbb mint *önálló vállalkozó helyezkedjék el.* Az egyetemet végzett ifjúság számára létesített önállósulási alaphoz hasonló intézményre van szükség, hogy a *tökeszegény kereskedő és munkásifjúság is elérhesse célját és önálló egzisztenciát teremthessen magának.*

2. KISKERESKEDELEM, KISIPAR. A gazdasági fejlődés egyre nehezebbé teszi az önálló kisegzisztenciák létezését. Ennek nemcsak a gépesítés az oka, hanem az is, hogy az *önálló kisiparosoknak csak nagyon kis része törekszik minőségi termelésre, a kiskereskedőknek csak nagyon kis része igyekszik olyan áruval kereskedni, amely inkább kifizetődő kisembernek, mint nagyvállalatnak.* Meg kell keresni az önálló kisegzisztenciák érvényesülésének új útjait.

3. CSALÁDALAPÍTÁS. Az utóbbi esztendőök munkaviszonyai egyre nehezebbé tették a munkás és kereskedőifjúság számára a családalapítást és egyre jobban kitolódott a házasulandó férfiak életkora. Mik lennének a módjai a családalapítás elősegítésének? (A házasulandók segélyezése, jobban jövedelmező munkahelyhez juttatása, stb.?)

4. EGYKE. A mezőgazdasági lakosság egy részénél már régebben lábrakapott egyke, vagy egyse fokozatosan terjedt át az utóbbi két évtizedben a más foglalkozású lakosság egyre nagyobb részére. Míg a mezőgazdasággal foglalkozó lakosság a föld további elaprózódását igyekszik megakadályozni az egykével, a más foglalkozási ágakban ennek a társadalmi betegségnek mélyreható gazdasági okai vannak. Vizsgáljuk meg ezeket az okokat és igyekezzünk orvosszert találni rájuk.

5. A MUNKÁSGYERMEK NEVELÉSE. A munkásszülőket elsősorban meg kell tanítani saját gyermekeik nevelésére. A munkásgyermek számára pedig biztosítani kell minél szélesebbkörű tanulási lehetőséget, nem azért, hogy több legyen, mint az apja, hanem hogy többet tudjon, mint az apja. A tehetséges munkásgyermek megérdemel minden támogatást arra, hogy a legmagasabb iskolákat is elvégezze.

## III. Továbbképzés.

1. SZAKOKTATÁS. Megfelelő modern gyakorlati szakoktatást kell megteremteni.

2. IPARI KÖZÉPISKOLA. Az ügyesebb, tehetségesebb munkásifjak számára módot kell nyújtani, hogy nemcsak a szakmában gyakorlati munkával eltöltött egy, vagy két esztendő után, hanem később is *ipari középiskolát végezhesen.* A jelenleg működő felsőbb ipariskolákból *ipari középiskolát kellene talán alakítani* és az új iskolatípus végzett növendékei előtt életkorra való tekintet nélkül meg kellene nyitni a Műegyetem kapuit.

3. TOVÁBBKÉPZÉS. A magasabb képesítésre nem törekvő munkásifjak számára megfelelő továbbképző intézményeket kell létesíteni, hogy saját szakmájuk legújabb vívmányait állandóan elsajátíthassák és lépést tarthassanak a technika fejlődésével.

4. TEHETSÉG VIZSGÁLAT. Némely intézetnél bevezették a tehetségvizsgálatot, amely nagyjából bevált. Lehetséges volna-e a tehetségvizsgálatot az ipar és a kereskedelem terén általánossá tenni? Mik volnának ennek módjai?

## IV. Társadalmi helygét.

1. MUNKÁSÖNTUDAT. A munkás — a munkaerejét, tudását másnak anyagi ellenszolgáltatásért bérbeadó keresetre utalt személy — hosszú évszázadokon át lenézett tagja volt a társadalomnak. Sokszor maga a munkás is alacsonyabbrendűnek tartotta magát másnál. Szükséges tehát, hogy kialakuljon a józan munkásöntudat. *A munkás nem akar több lenni senkinél sem, egyenlő akar lenni mindenkivel.* Nem akar előnyöket, de hátrányt sem hajlandó elsenvedni másokkal szemben semmiféle ténen.

2. OSZTÁLYHARC. Tagadjuk, hogy a társadalom osztályokra osztódna, tehát *tagadjuk az osztályharcot is.* Nem ismerjük el, hogy egy nemzetben létezhet külön felső osztály, középosztály és a dolgozó osztály. A nemzet csak dolgozókból állhat, akik képességeik, vagy tanultságuk szerint szellemi, vagy fizikai munkát fejtenek ki, vagy szerencsés körülményeik következtében saját tőkéjükkel dolgozó vállalatok vezetését látják el. Ha tehát nem ismerjük el az osztályokat, nem ismerhetjük az osztályharcot sem el. Tagadhatatlan, hogy a különböző foglalkozású emberek, főleg a munkaadók és munkavállalók között társadalmi feszültség áll fenn, de ez mesterséges és csak a munkás kizsákmányolását célozza. A mesterséges osztályharc továbbcsúszása senkinek sem lehet érdeke, de legutolsó sorban a dolgozóé, aki ebből a harcából csak vesztesként kerülhet ki. *Nem társadalmi osztályharcra, hanem társadalmi megbékélésre van szükség.* Békére, amelyben mind a munkavállaló, mind a munkaadó megtalálja a maga életlehetőségeit. Ennek a társadalmi megbékélésnek az útját igyekezzünk megkeresni.

3. ÉRDEKKÉPVISELETI RENDSZER — MUNKÁSKAMARA. A munkavállalóknak érdekeiket egyöntetűen önmaguknak kell megvédeni. Külön-külön egy-egy munkás nem képes munkádójával tartamos megegyezést létesíteni. A munkaadók is saját érdekeiket jobban képviselhetik, ha közös megegyezést keresnek a munkavállalókkal. A politizáló szakszervezeti rendszer a munkásság összességének érdekeit védeni nem alkalmas. Politikamentes munkáskamarákra van szükség.

## V. Kulturális igények.

1. NYOLCOSZTÁLYOS ELEMI ISKOLA. A munkásság általános szellemi nivójának növelésére feltétlenül szükséges olyan iskolatípus, amely az általános műveltség alapjaival mindenféle pályára igyekvő ifjút megismertet. Erre a mostani polgári iskola helyett alkalmasabbnak látszik a nyolcosztályos elemi iskola, amelynek elvégzését egyformán kötelezővé kellene tenni mindenki számára.

2. OLCÓSÓ KÖNYVTÁRAK ÉS KÖNYVEK. A kereskedő és munkásifjúságnak igen erős irodalmi igénye is van. A hazai és a világirodalom remekeit meg akarja ismerni. Olcsó népkönyvtárak és olcsó kiadású, de értékes tartalmú könyvek biztosíthatnak számukra, hogy kultúrsumjukat ki is elégíthessék.

3. MUNKÁSSZÍNHÁZAK. A *Nemzeti Színház* munkáselőadásainak mintájára a fővárosi és vidéki színházak is megkísérelhetnék műsordarabjaik olcsóbb előadásáival a munkásság számára elérhetővé tenni a színházat, amely iránt határozottan érdeklődik.

4. ZENE. A munkás és kereskedőifjúság kulturális igénye a zenére is kiterjed. Népszerű koncertekkel — ha lehet nagy művészek szerepeltetésével — közelebb kell engedni a munkást a zenei kultúrához is, de gondoskodni kellene a munkásság zenei oktatásáról is.

5. NÉPSZERŰ TUDOMÁNYOS ELŐADÁSOK. Nemesak az egyes ipari szakmákhoz közelebb tudományágak ismertetését, hanem az elméleti tudományok ismertetését is kívánja a munkásifjúság.

6. FIZETÉSES SZABADSÁG. Gondoskodni kell arról, hogy a munkásifjúság fizetési szabadságát *okszzerűen és foglalkozásából való teljes kikapcsolódás mellett* tölthesse el.

7. SZABADIDŐ-MOZGALOM. Miben látnánk ennek legjobb magyar megoldását? Összehasonlítás az olasz *Dopo Lavoro* és a német *Kraft durch Freude* mozgalommal.

## VI. Szociális higiénia.

1. EGÉSZSÉGES MUNKAHELY. Tiszta műhelyek, üzletek, megfelelő világítás a munkaszatlak felett. A balesetek kiküszöbölése. Az ipari betegségek lecsökkentése.

2. TISZTÁLKODÁSI LEHETŐSÉG. Minden munkahely legyen megfelelő, férfiak és nők számára külön-külön fürdő-, vagy legalább is tusoló helyiség, külön szappannal, törülközővel.

3. MUNKARUHA. A munkásnak legyen módja arra, hogy munkáját ne saját ruhájában kényeszerűljön végezni.

4. SPORT. A munkássport fejlesztése, nemcsak szórakozási, hanem egészségügyi szempontból is.

## VII. Társadalombiztosítás.

1. MAGASABB TAPPENZ, KISEBB ADMINISZTRÁCIÓ, A BÜROKRÁCIA CSÖKENTÉSE.

2. ÖREGSEGI NYUGDIJ. Biztosítani kell olyan nyugdíjösszeget, amely a kiérdemesült munkás számára emberi életet nyújthat.

3. TÖBB JOGOT A TÁRSADALOMBIZTOSÍTÁS INTÉZÉSÉBEN.

## VIII. Tanonckérdés.

1. TANONCSZERZŐDESEK ELLENŐRZÉSE.

2. TANONC-MUNKAIDŐ SZABÁLYOZÁSA.

3. A TANONC ISKOLA ÉS IPARI OKTATÁSA.

4. A TANONC-MUNKA MEGÁLLAPÍTÁSA: csak iparának megfelelő munkát végezhet.

5. A TANONC-FIZETÉS SZABÁLYOZÁSA.

## IX. Munkaadók problémái.

1. MUNKAALKALMAK BIZTOSÍTÁSA feltétele annak, hogy a munkásifjúság, mint munkavállaló dolgozhasson. Kis egzisztenciák állami támogatása munkaalkalmak biztosítása által.

2. MUNKAALKALMAK SZAPORÍTÁSA. Miként volna lehetséges a munkaalkalmakat a köz megterhelése nélkül minél gyorsabban növelni. Ennél a kérdésnél meg kell vitatni, hogy a munkaalkalmak szaporítása szempontjából a kötött, irányított, vagy a szabadgazdálkodás — természetesen ez alatt nem az eddigi szabados gazdálkodást értve — nyújt nagyobb lehetőségeket.

3. MUNKAVÁLLALÁS SZABÁLYOZÁSA ÉS ELLENŐRZÉSE, a nemtelen verseny kikapcsolása a gazdasági életből.

## Kik vesznek részt a munkásifjúság parlamentjén?

1. A munkásifjúsági parlamentre a *Katolikus Legényegyletek Országos Szövetsége meghívja valamennyi tagegyesületét*. A hallgatóság soraiban résztvehet a *katolikus legényegyletek valamennyi tagja*.

A tárgyalásban és szavazásban azonban csak tagegyesületenként két kiküldött vehet részt.

2. A *Katolikus Legényegylet dékánja hivatalból tagja a munkásifjúsági parlamentnek*.

3. A *Katolikus Legényegylet taggyűlése megválaszt egy kiküldöttet, aki a dékánal együtt egyesületét képviseli*. A kiküldött lehet pártoló tag is, de lehetőleg ifjúsági tag legyen.

4. *Az egyesületek elnökei és világi elnökei részt vehetnek a parlament ülésén és tanácskozási joggal rendelkezhetnek, a szavazásban azonban csak az egyesületek két-két kiküldöttje vehet részt.*

## Fel a harcra! Fel a munkára!

Készítsétek elő komoly lelkiismeretes megbeszéléseken a saját parlamentetek munkáját. Mind a 40.000 legényegyleti tag vegyen részt a parlament előkészítésében! Mindenki gondolkozzon rajta, miként kell megjavítani a munkásság sorsát! Gondolataitokat közöljétek nyíltan és bátran egyesületeitek megbeszélésein és rostáljátok meg Ti magatok a felvetődött terveket.

*Rólunk, nélkülünk ne döntsön senki! Szabjuk meg mi a magunk sorsának útját!*

**Fel legények előre!**

# Az Eucharisztia a jövő férfivilág szeretetköteléke

Toth Sándor központi dékán

A munkásifjúság is megszólal, hallatja hangját az Eucharisztia, a mindeneket betöltő és átfogó vinculum caritatis világot megmozgató főnséges ünnepén. Megszólal, mert egyenjogú Isten-képmásnak tudja magát a többi embertestvérről, ha kezével, izmaival, izzadságos neki-feszülésével keresi is mindennapi kenyerét. A világ egyetemes ifjúságának hódolatából mi sem maradunk ki, egyrészt azért, mert mint munkásifjak nem szégyeljük munkás mivoltunkat, hanem abban Istentől nekünk rendelt létehitvatást látunk, amit beesülettel és öntudattal igyekszünk betölteni, másrészt azért sem hiányozhatunk ma innen, mert nekünk munkásifjaknak is van mondanivalónk ahhoz az eucharisztikus Krisztushoz, aki előtt ma itt napkeletől napnyugtáig mindenki hódol, tisztelge és imádatát ad.

Minket munkásifjakat korán beledobtak az élet forgatagába. Nem babusgattak és nem védték meg bennünket sem a fizikai szelek viharától és hidegétől, sem a lelki mozarak büztől és rothasztásától. Nekünk korán kellett megtanulni, hogy mit jelent a testnek a száraz kenyér, a léleknek a szeretetlenség abra. Nekünk korán kellett gyengé izmú lábunkon megállni és a lélek erőinek vitorláját kifejleszteni. Mi korán lettünk férfiak, ha a küzdés és harc, ha az elnyomás és az abba bele nem nyugvás, ha az időnkénti elernyedést elfojtó nekifeszülés a férfit, a férfi munkát jelenti. Mi korán lettünk férfiak, ha a férfivé levés a hétköznapi fizikai és szellemi versenytudást jelenti, amikor könyökölni kell testi és lelki életért, érvényesülésért és fejlődésért. Mi korán lettünk férfiak, ha a férfivé levést az jelenti, hogy habzó szájjal harcolnak állásfoglalásunkért, pártállásunkért, tömegérőnkért.

Mélyen tisztelt ifjú testvéreim — nem haragszotok meg a megszólítástért, merlek így szólítani benneteket, mert minket testvérvé vált össze-köt az élő Szeretet, az Eucharisztia — minket munkásifjakat korán tapasztottak bele korunk egyik legnagyobb gondjába, a kenyér-gond harcába. Nagy szó lett ma a kenyér! A tápláló és erősítő, az életet fejlesztő és fenntartó kenyér. Nagy szó lett a kenyér, a mindennapi kenyér, nemesak azért, mert az az élet nélkülözhetetlen benzinje, nemesak azért, mert az az Isten legdrágább ajándéka, hanem nagy szó lett a kenyér, mert nincs, mert hiányzik ezek és százezrek asztaláról, mert nem tud vele megelni százezrek és milliók korgó gyomra. És testvéreim nem azért nincs kenyér, mert a föld szabotálja a Teremtőt és nem

hajlandó az emberiség kötelesség-szerű táplálását ellátni, nem azért nincs kenyér, mintha túl sok volna az eszkinő és kevés a föld, hanem azért nincs kenyér, mert túl kevés bennünk és körülöttünk az Isten. Testvéreim a kenyérgond és kenyérharc az Isten és ember harcává lett. Ellenfélként áll egymással szemben a kettő. Fenekedik az Ember Isten ellen, az ő bölcsesége és igazsága, az ő rendeltetése és mindenhatósága ellen. Nincs kenyér, mert nincs velünk, a mi életünkben, gazdasági életünkben Isten. Ezt a kenyérharcot és kenyérgondot mi munkásifjak korán megkóstoltuk, korán beléje haraptunk. Vittek az apáink minket, de utunk gyorsan elvált. Nincs szívünk kritikát mondani apáink felett, hogy ők a kenyérharcot nem azon az oldalon és nem azzal az erővel küzdötték meg, amely boldogította volna őket. Megadja a kritikát az ő meddő harcuk, az ő elernyedt kilátástalanságuk. És ép azért, mert az ő harcuk eszközeiben rossz, eredményében semmi volt, azért van nekünk is még kenyérgondunk és kenyérharcunk. De mi ebben a harcban keményen lábat tudunk vetni. Mi megtaláltuk a talajt, amelyről acélosan, izmosan, férfiasan lehet farkasszemet nézni az ellenféllel és gyűrőzni, birközni, harcolni a végső győzelemig.

Testvéreim, minket munkásifjakat a kenyérharcban oldhatatlan kényeket összeköt az égi Kenyér, az Eucharisztia, annak ereje, mindenhatósága. Mi ebben az Eucharishtiában, ebben az égi Kenyérben éljük sivar jelenünk emberfeletti harcát és ebben az égi Kenyérben harcoljuk ki magunknak jövőnk földi kenyerét. A kenyérharc férfi-harc. És ebben a harcban az égi Kenyér összeköt minket iskolázottakat és munkásokat, a jövő férfivilágot egy táborba, a legyőzhetetlenek, a feltétlenül győzők táborába. Mi evvel az égi Kenyérrel táplálkozunk, hogy ennek igazsága megteremje nekünk a földi kenyeret. Ezt az égi Kenyeret mi lehozzuk ide a földre, beleállítjuk mindennapi életünkbe, érvényesülési terület követelünk neki a gazdasági életben, hogy ne legyen többé üres gyomor, tátonzó száj, munkátlanosságban elernyedt izom, az ég ellen ökölbe szorult kéz.

Testvéreim! Minket munkásifjakat veletek együtt bedobtak fiatalon még egy harcba. Bódultak letünk tőle sokszor. El-elszédültünk a harc jelzavaiktól. Már-már rabjaink lettünk, mert egyik legszenvedőbb és legdrágább földi kincsünk-ről volt szó. Isten országa után a legnagyobb értékünk a földi hazánk, ezt valljuk és éljük, érte küzdünk és meghalunk. Magyarságun-

kért, népiünkért, véreinkért meghozunk minden áldozatot. De e legszentebb érzelmeink lárvája alatt új pogányág szelleme kerülgetett. A vér nekünk is érték, nagy nemzeti és erkölcsi értékünk. A vér tisztaságát ha valaki, hát mi értékeljük és nagyra tartjuk. Hisz érte kemény erkölcsi harcot vívunk. De az oltár nálunk érintetlenül megmarad Isten számára és részére és nem engedjük azt át még egyik legszenvedőbb földi értékünk, a vér számára sem. A vér nekünk érték, de nem mindenünk, nem Istenünk. A vér nekünk sokat jelent, de nem lehet az emberi érték egyedüli fokmérője és nem szerepelhet egyedüli kritériumként az embertestvérek értékelésében. A vér értéke nem teheti a sárgát a fehér szolgájává, az árját a többieké urává. Mert az Eucharisztia isteni vére kiegyenlíti az elentéteket, lehordja a hegyeket és betölti a völgyeket. Az Eucharisztia vére az a szent kötelék, amely összeköti és testvérvélt eggyé fűzi a germánt a szlávval, a latint a színnel. Csak ez az isteni égi vér tudja a testvériség szent uralmat a földre hozni és az emberi közösség szent eszméjét valósággá formálni. Mert ez a szent vér nincs terhelve az ösztön ködétől és a szenvedély durvaságától. Ez a szent vér örök kötelék tud lenni társadalmi osztályok, fők és munka, vállalkozó és munkás, tanult és tanulatlan, magyar és szláv között. Akit ez a vér hatott át, ott leomlanak a válaszfalak és a szent testvériség és egyvívartozás légköre jön létre.

Testvéreim! Mi munkásifjak és mi mindannyian a szebb jövő hordozói az Eucharishtiában látjuk az egyedüli köteleket, mely bennünket e két fontos kérdésben, a kenyér és vér kérdésében össze tud hozni, eggyé tud kovásolni és minden földi kérdésünkben is irányított tud lenni. Mi a földi kenyerünk és fizikai vérünket is az égi Kenyérrel és Vérral akarjuk megszerezni, megtisztítani és értéké emelni.

Testvéreim, mi a jövő várományosai és harcosai Krisztus testét és véréit imádjuk, vele tápláljuk testünket, vérünket, lelkünket. Ő a mi Táplálónk, Királyunk, Mindenünk, testvéri, emberi kötelékünk!

Központi dékánunk a fenti beszédét az Eucharisztikus Kongresszus máj. 27-i ifjúsági gyűlésén mondatta el az ünnepi csarnokban 20.000 egyetemista, középiskolás és munkásifjú előtt. Sikere kimondhatatlanul nagy volt. A közönséget megfogta és magával ragadta a munkásifjúság új hangja. A gyűlés után mindenki a munkásifjú-szónokról beszélt, megrohantak autogrammért — ezt is megértük! —, szorongatták kezét és mindenki szemből az öröm és boldogság sugárzott: boldog munkásifjúságunk lesz, mert értékes a munkásifjúságunk.

Olvasd mai számunk „VÁDJÁT!”

## Ez a vádam! Mi a védekezés?

Elégedetlenség mindenütt böven van. Kritikát hallani eleget. Még a mi egyleteinkben is ez a helyzet. Itt is, ott is csupa elégedetlenség, kritika minden. Panaszokban sem szűkölködünk. Akad ez is mindenütt böven. Csak egy valami hiányzik sok egyletben és ez: a munka.

Az odaadó, áldozatos, önzetlen és teremtő munka. Hiányzik a munka láza, a teremtés élvezete, az alkotás nyugtalansága. Hiányzik a keménység és fegyelmelzetség a felvetett munka elvégzéséhez. Kevés bennünk az acélos férfiaság.

Mert ölet, terr és kezdeményezés van böven. Itt is, ott is felvetődnek az egyleti élet keretében a gondolatok, asztalra kerülnek a lehetőségek. Határozat, nélkükezés, indulás van sok. De mind csak szalmaláng marad. Oly kevés az eredmény.

Szomorú, de ez a valóság: **OLY IGEN MÉLYEN ALSZUNK.** Alszanak az egyének, a tagok, alszanak az egyletek. Nem lehet felrészni őket, nem lehet életet önteni beléjük.

Pedig hát fiatalok vagyunk és vér pezseg ereinkben. És mégis!

Jönnék a tervek és ötletek az egyletekhez a Szövetség központjából. Felvetődnek gondolatok és kezdeményezések, melyekhez munka, munka és munka kellene. És nincsenek, akik a munkát vállalnák, nem akadnak egyletek és tagok, akik belevetnék magukat az ötletek és tervek megvalósításába.

Pedig hát rólmuk van mindig szó. A mi mozgalmunk erősödéséről, egyéni sebb jövők előkészítéséről.

Mostani számunk is két nagy-horderejű kérdést tár az egyletek elé:

1. A MUNKÁSIFJUSÁGI PARLAMENTET, mely az anyag komoly feldolgozásával és a nagy nyilvánosság előtt való ismertetésével hozzá akar járulni erőteljes formában a munkásifjúság helyzetének javulásához.

2. A NAGYTABORT, mely nagy anyagi áldozatokkal hozzá akar járulni a munkásifjúság életének szebbé tételéhez. Pár gondatlan napt akar nyújtani a munkásifjúságnak, napsgarat akar adni, jókedvben és örömben össze akarja őket hozni.

Kérdésünk: vajjon kapunk-e megértést, bekapcsolódást, munkát?

A kérdésre várjuk a feleletet, a vádra a védekezést.

## Dr. Gyulay Ákos

min. tanácsos mondotta a pécsi jubileumon:

„A katolikus legényegylet azzal, hogy a munkásifjak lelkében a hivatás öntudatát felébreszti, nemzeti értékeket bányász ki a veszni induló munkásosztály lelkéből. A hivatás öntudat ugyanis felemeli fejét, gerincet ad az embernek és elmélyíti lelkében a büszke tudatot, hogy a nagy emberi társadalomban megvan a helye. A hivatás öntudat belerési az emberi lélekre a tudatot, hogy a munka bármilyen szerény természetű legyen is, a nemzeti közösség szempontjából nélkülözhetetlen.”

Szavak, melyeket kitarult lélekkel hallgattunk, gondolatok, melyek visszhangra találtak lelkünkben. Közel 100 éve hirdeti mozgalmunk a hivatás-öntudat szükségességét és büszkén valljuk, hogy a legényegyleti eszméktől átítatott munkások és munkásifjak ezrei élethivatást látnak szakmájukban, szerelme-

sei a gyalunak, az esztergapadnak, a munkaasztalnak, a pultnak. Bennük nem él üres vágyakozás más életforma után, ők érzik, hogy Isten állította őket a fizikai munkába. Belevetik magukat abba és érvényesülésre juttatják istenadta tehetségüket, minden értéküket.

## Pécsi jubileum

A jún. 19-i szép ünnepély méltó volt az egylet nagy multjához. Pásztor Endre elnök és Illy József dékán nagyszerű munkája nemcsak Pécs városának vezetőségét, az Ipartestületet és a nagyközönséget hozta az egyletbe, hanem megmozgatta az egész egyházmegyét erre a napra. Felejthetetlen marad annak az 500 egyenruhás fiúnak és leánynak a felvonulása, akik Mohácsról, Paksról, Szigetvárról, Hőgyészről, Sellyéről, Németbőlyről, Bonyhádról, Marcelliból, Pozsonyból és Szászvárról összesereglett. Kemény masirozásuk öntudatot, élniakarást, munkakészséget dobantott bele a kételkedőkbe. A jubileumi díszközgyűlésen Virág Ferenc püspök úr Ónagyméltóságának, az egylet régi elnökének és a székhez létrehozójának művészi szobrárt leplezték le, hogy ezzel is

némi háláját rója le az egylet nagy elnöke iránt. A Szövetség képviselőjében vitéz Pintér József elnök mondotta a közgyűlés ünnepi beszédét, Solymár György főtitkár a templomi beszédet, Mozsogay Sándor tanár a szerénád beszédét. Délután a város színházában az egylet kitűnő színigárdája a Nótás kapitányt adta elő nagy sikerrel. A jubileum sikeréhez nagyban hozzájárult az egylet ünnepi értesítője, mely a mult értékeit összegyűjtve munkára serkent a mai fiatalságot. Az iparügyi minisztert Dr. Gyulay Ákos min. tanácsos képviselte, aki hitvallást tett a legényegyleti program mellett, mely az egyén nevelésén át országot épít. A pécsi szépen megrendezett jubileum felrészta az egyházmegye munkásifjúságát és lendületet adott mozgalmi életünknek.

## Győregyházmegyei nagygyűlésünk

A nyugati végek munkásifjúsága, fiúk, lányok adtak találkozót egymásnak jún. 12-én Győrött. Az egyházmegye munkásifjúsági szervezetei kiléptek egy napra az egyesületek esendes falai közül, hogy megmutassák a nyugati végeknek, hogy sokan vannak és országépítő értéket jelentenek. Nagygyűlésük csupa élet, csupa lendület és öntudat

volt. Az az 1200 fiatal munkás, aki Győregyházmegyéből összesereglett, biztatást és vigaszt jelentett, hogy a magyar munkásjövőt Krisztussal és az ő igazságával építik fel. A nagygyűlés szónokai az ifjúság köréből kerültek ki. Itt is láthattuk, hogy van a mi fiatalságunknak mondanivalója és tehetsége is van hozzá, hogy mondanivalójának

hangot adjon. *Tóth Sándor* központi dékán, *Oplasztit Béla* győri v. dékán, *Halasi Erzsébet*, a Dolgozó Lányok elnöke és *Scharek Lujza* győri Dolgozó Lány-tag hirdették sorstársaiknak azt az új világot, amelyet mozgalmainknak kell megteremteni. A nagygyűlést *Pokorny Miklós* kanonok, a dolgozó fiatalság nagy barátja és jóakarója nyitotta meg és *Németh János* egyhm. A. C. igazgató zárta be. *Dr. Kőri-Horváth József*, az A. C. orsz. titkára pedig összefoglalta azt a programot, amely szerint a munkásifjúság a saját jövőjét munkálja. A nagygyűlés után az országzászlót koszorúzták meg, de akkorra már megmozdult Győr egész lakossága és örömtől sugárzó szemmel élvezte az új szellemet hirdető munkásifjúság felgyelmezett, öntudatos tömegét.

A nagygyűlést megelőzően vezetőségi értekezlet\* volt, melyen az Actio Catholica három hivatalos munkásifjúsági szervezetének, a Kioe-nek, a legényegyletnek és a dolgozó lányoknak szervezéséről, belső kiépítéséről és feladatairól folytattak megbeszéléseket. Az értekezlet résztvevői elhatározták, hogy Győregyházmegye minden helységében, ahol ipari, kereskedelmi és gyári munkásifjúság van, megalakítják mindhárom szervezetet, melyek a legteljesebb összhangban felöngyölkítik az egész munkásifjúságot szervezeteikbe és állítják bele az új világot megteremtő nagy munkába.

## Kongresszusi élményeim

Tudjuk mindnyájan, milyen nagyszerű és hatalmas arányú előkészületek előzték meg a budapesti Eucharisztikus Kongresszust.

Mindenki készült rá, lélekben. Mindenki egy volt, ha a Kongresszusról volt szó.

Mi is készültünk. Az előkészületek befejezése az indulás előtti esti szentgyónás volt.

Tiszta és a szent lakomára éhes lélekkel indultunk útnak.

A tiszta lélek vidámsága nyomta rá bélyegét utunkra, a vidámságot a kisebb akadályok sem tudták letörölni arcunkról.

Megérkezve ismerősöket kerestünk és találtunk Kolping-szívű és szemű testvéreket, akikkel akár itthon, akár más alkalommal már találkoztunk. Mindenki Te volt és mindenki testvér.

Indultunk a misére.

A nap melegített.

A papság felvonulása az Oltárhoz, a püspökök, bíborosok, a pápai legátus komoly és ünnepélyes lép-

tei, pompás öltözet, amit végignéztünk, mielőtt a városligeti tó medrében levő helyünket elfoglaltuk volna, mind nagyszerű bizonyítékai voltak az ünnepség fenséges és hatalmas voltaának. Eucharisztia, agapera, együtt örvezendésre, szent egyesülésre a szeretetben — erre készültünk.

Ez a külső pompa, a fény és az emberi lélek belső ünneplése mind annak a Krisztusnak szólt, akit a tömegerő kövén térdelve mindnyájan magunkhoz vettünk.

Királyt ünnepeltünk. Főlségeset, hatalmasabbat minden földi királlyal, aki azonban nemesak a felső tízezerrel parolázott, hanem őket rendelte szolgálatára, hogy hozzájuk jöhessen, szegényekhez, mert mi vagyunk az Ő népe. Ezt tudtuk és éreztük. Ezért volt olyan jó béke és olyan jó nyugalom a lelkekben.

A délutáni körmenet hódolata

vonzotta a tömegeket. A szeretet bátorrá teszi az embereket. Mertek felgyelmeztek és udvariasak lenni. Ma bátoraság kell ehhez is, mert az udvariasan pipogyanak nézik és a hátamögött telakodó megelőzi.

Jól írta egyik újság. Itt hiányoztak a telakodók és a szemtelen kíváncsiak.

Ez nem a szem ünnepe, hanem a lélek ünnepe volt. Nem a szemeket akarták elkápráztatni, hanem a lelkeket felmelegíteni és egymáshoz közelebb hozni.

Éljen lelkünkben az Eucharisztia. Ne engedjük meghalni bennünk. Tartuk meg azt a legyelmet önmagunkkal szemben és figyelmet magunkkal szemben, ami ott bennünk volt. Vigyázzunk lelkünk tisztaságára, hogy lelkünkben mindig az Eucharisztia ünnepe legyen.

Mészáros Géza II. dékán.  
Veszprém.

## Táborunk: júl. 25. - aug 14.

*Tudsz-e már táborunkról?*

*Szödligeten a Dunapartján fenyvesben tartjuk.*

*Tetszésszerinti napokra történhetik a jelentkezés.*

*Ellátás ötszöri étkezéssel napf 1.— P.*

*Jelentkezési határidő az Elnök Úr útfán júl. 10-ig.*

## Dékántáborunk: aug. 14-20.

*Csak dékánok vehetnek részt!*

*A szödligeti nagytábor követi!*

*Július 10-ig jelentkezést kérünk!*

## ORSZÁGÉPÍTÉS

Ez a mi feladatunk és nem a rombolás. Erre a feladatra készülünk, midőn a legényegyleti nevelést életünkben gyakorlati valósággá tesszük; midőn életünket szilárd krisztusi vallás-erkölcsi alapokra helyezzük; midőn minden erőnkkel arra törekszünk, hogy szakmánk tudásában, szeretetében, megbecsülésében és lelkiismerets végzésében első legyünk; midőn szociális kérdések megoldását tanulmányozzuk és társadalmunk vezetőivé igyekszünk magunkat kinevelni.

Ezt a feladatunkat teljesítettük mi nemesak békében, de háborúban is, amikor tagjaink ozrei küzdöttek hősiességgel a Hazáért. De teljesítettük akkor is, midőn a háború után minden összeomlott és romokból kellett országot építeni.

1919. tavaszán P. Uzdöczy Zadravetz István püspök, akkori Szeged-alsóvárosi plébános által alakított Szegedi Katolikus Legényegylet

tagjai voltak az első katonái az ellenforradalomnak, első katonái a nemzeti hadseregnek, első közkatonái az ország újjáépítésének. Ennek elismeréseként 1919. július 27-én az akkori magyar kormány teljes számban látogatást tett az Egyletben és az azóta feltve őrzött vendéghonvünkben aláírták nevüket. Az akkori magyar közélet minden számbajöhető vezetőjének aláírása között őrizzük vitéz nagybányai Horthy Miklós Őfőméltósága aláírását is.

1939. február 23-án lesz 20 esztendeje, hogy a nagyszerű kezdet méltó folytatásaként alapos munkával neveltük tagjainkban a legényegyleti eszméket gyakorlati valósággá. Húsz év értékes eredménye, hogy ma számos fiatal, önálló iparos és kereskedő van Szegeden, akik a legényegyletben készültek fel hivatásukra, akik szakmájukban nagyszerűen megállják a helyüket és akik

közül többen vezetőivé váltak hívatás-társadalmuknak.

Méltóképen akarjuk megünnepeelni ezt a jubileumot, azért már most készülünk rá a legalaposabb munkával. A jubileum előkészítő bizottsága már összeállította az előzetes programot. Leleplezzük nagy alapítónkai: P. Urdőczy Zdravetz István püspök arcképét. 80 tagunk készül már ipari remekeivel munkakiállításunkra. Erőteljesen toborozzuk az új tagokat és azokat a legalaposabb újoncoktatásban részesítjük. Legalább 50 új tagot fogunk felavetni. Gyűléseinket és minden egyleti működésünket min-taszerűvé fejlesztjük ki.

Húsz év alatt végzett munkánk és jövő terveink alapján hittel és bizalommal tör fel szívünkéből az Új Nemesség indulója: „Jöjjön velünk minden magyar, aki szebb, jobb jövőt akar...” — Hisz mi országot építünk!

Kiss János

Szeged-alsóvárosi Kat.  
Legényegylet dékánja.

## Egyleteinkből

**GYÖNGYÖS** (Egri egyhm.): Mindig szem előtt tartja a gyöngyösi legényegylet a komoly, minden igényt kielégítő, lelket tökéletesítő programot. A vallásos nevelés át-átja az egész életet. Jámbor László S. J. lelkigyakorlatának eredménye, hogy a Kongresszusra 50-en jöttek el, hogy kegyelmet vigyenek haza az új munka-estendőre. A szociális életre nevelés is sikeresen folyik. Megrendezték május 8-án a szociális nagygyűlést, kultúrelőadásai-ka, ipari, egészségügyi intelligenciát neveltek tagjaikba. Músortól délutánig, kirándulások nagy-szerűen összefogták a tagokat. A tökéletes évi munkatervet *Koncsék János* II. elnök állította össze.

**SZEGED** belvárosi legényegylet (Csanád egyhm.): Június 12-én rendezte tagavató ünnepélyét és szentelte fel díszes zászlóját. Téli volt a nap nagyzerű programmal. Példás gondolat, hogy II-én este v. Pintér József orsz. gyűl. elnök előkészítette a tagokat a másnapra nagy ünnepre. Így igazán szegedi komolysággal fognak majd a fiúk annak a munkának, amire másnap fogadalmat tettek. *Raskó Sándor* pápai prélatus plébános szentelte fel a zászlót a 10 órai szentmisén. A zászlóanyai tisztet Bornemisza Gé-záné, az ipariügyi miniszter neje vállalta. Köszönöm *Boris Istránnak* az egylet II. elnökének a szép rendezést. Az ipari miniszter kiküldöttje, dr. Gyulav Ákos, min. o. tanú-sos szép emlékeket vitt magával.

**TATA** (Győr egyhm.): A tatai legényegylet bensőséges ünnepség keretében fényes tagavatót tartott. 30 új tagot vettek fel a város egész társadalmának jelenlétében. Ahol van áldozat, ott van élet. Tatan

mind a kettő megvan. Gyönyörű egyleti élet. *Klotz Ignác* prépost-ülébános lelkipásztorai gondossága, jó szíve 20 egyenruhával ajándékozta meg egyleti fiait, hogy a nagy győregyházmegyei legénynapon minél nagyobb számban és minél szebben jelenjenek meg. Nemesak mozgalmi életben nagy a tatai legényegylet, hanem belső nevelő életében is. *Hesz Rezső* világi elnök és *Sziklássy Rudolf* pénztáros odaadó munkájukért *Klotz Ignác* prépost kezéből vették át a TESZ. érdemkeresztjét. *Hesz Andor* titkár, *Lukácsy József* tanító, *Zsebők László* dékán példás odaadással tökéletesítik a tagok lelkét. A sok tanfolyam, szünetarab, a tagok kedvsége, hű tükrre nevelő munkájuknak. *Podaj János* II. elnök mindig ott van, ott buzdálgodik, mint egy jó irányító testvér. Atvai jóbarát, hogy legyen élet, pezsgő, bódító, szervező, országépítő.

**BÁCSALMÁS** június 6. (Kaloesai egyházmegye): Remek ünnepről rom e pár sort, mint egy elbűlt szemlélő. Teli van a lelkem a nagy-szerű zászlószentelés bevonásai-val. Hősök szobra előtt folyt le az innenévi, mintha meg akarta volna mutatni a bácsalmási fiatal-ság, hogy mennyire magyar és mennyire a hősök példáján akar buzdulni, élni. A 10 órai szentmise, a zászlószentelés, v. *Pintér József* elnök beszéde, a műsor többi része: szavala-tok és karócskák csak emelték az ünnep szépségét... Boldogok lehet-nek a bácsalmások, hol oly szép egyleti élet folyik. Kolping üdvöz-lettel, aláírás.

**LÜKTEŐ ÉLETT** a diósgyőr-vas-gyári egyletben. (Egri egyházmegye). A szürkeruhás kis csapat meghódította az egész kis világot. A fiúk öntudatosan viselik az egyen-ruhát, mert tudják, hogy eddigi munkájukért mindenki figyelme rajtuk. Nines, aki ne ismerne, ne szeretné őket. Mutatja ezt a május 22-én rendezett tagavató ünnepé-lyük. Zsúfolt templom, katonás ma-sorozás a díszgyűlés termébe, a dísz-közygyűlés, annak fokozott komolysá-ga, szép programja, őszinte ígére-tek, terek napja, nagy ünnep volt a szövetség életében. *Csintalan József* esperes-plébános szervező ereje összehozott e napon mindenkit. *Fara-gó József* II. elnök praktikus rendezése, v. *Pintér József* orsz. el-nök buzdító szavai a vasgyári le-gényeket megalcozta. Élően a le-gényegyleti eszme, amely ilyen szé-vel tud alkotni, éljenek az apostoi, éljenek tagjai, éljenek pártolói.

**GYÖRSZABADHEGY** (Győr egy-házmegye): Új egylet Isten hozott közöttünk! Június 8-án alakult igen szép létszámmal a győrszabadhegyi egylet. Új egylet, örökre új pro-grammal. Üdvözljük a gondolatot, hogy a 900 éves Szent Istvánról neveztek el a legfiatalabb egyletet. Szent István hite, ereje hatja át az új egylet vezetőit, különösen *Pa-tay Károly* elnököt, aki hitét és erejét állandóan adagolja tagjai szívébe.

**NYIREGYHÁZA** (Hajdudorogi em. gör. kat.): A nyiregyházi gör. kat. Legényegylet nagy lendülettel

fejlődik. Az egylet hivatalosan 1937. dec. 5-én alakult meg s azóta már két tagavatót is tartott. A fel-avatót tagok száma jelenleg 57. Az egyesület fejlődését nagyban előse-gíti Dr. Mihalovich Sándor kanonok-elnök anyagi és erkölcsi segítése, valamint az egyházközség gondos szeretete. Márc. 19-én az egyesület gyönyörű ünnepség keretében zászlóavatót tartott. A gyö-nyörű fehérselyem, arannyal him-zett zászlót ötv. Járó Józsefné nyir-egyházi gör. kat. hívó, 15 éven át foghízi missziós hölgy sajátkezü-leg készítette és adományozta az egyletnek. A zászlót Járó Józsefné ugyanazon arannyal himezte ki, amelyből öfelségének, I. Ferenc Jó-zsefné is — a legmagasabb elismerést elnyerve — dolgozott. A zászlót, hatalmas beszéd keretében, Dr. Mihalovich Sándor kanonok-el-nök szentelte meg. Délután a gör. kat. népiskola nagytermében dísz-gyűlés és műsort ünnepély volt, amelyet márc. 27-én közkívánatra megismételték. Az ünnepségek szó-onkai Melles Géza és Dr. Mihalovich Sándor kanonok, Kovács Gyula II. elnök és Kasza Bertalan dékán voltak. A szűrekerült 4 felvonás-s kerestény szízműnek („Tibur-tus”) alakjai Kasza Bertalan II. dékán, ifj. Völgyesi János II. dékán, Szabó Béla, Papp János, Bé-kési József, Salamon László, Med-vegy Dezső, Sárvári Mihály és Tó-gyver János alakították. Az egylet aug. 20-ra nagyvárnyú legénynap-nak Nyiregyházán való megrende-zését tervezi.

**CSONGRÁD** (Váci egyhm.): Nem tud meghalni az egylet. Esméjé él és terem. Csak fejlődni tud. A csongrádi egylet nagy erőlkö-zség fogott neki a munkának. Nem akarják felejtetni a szép gyümölcsös multat, de újabb ítemesebb életet akarnak kezdeni a május 1-i köz-gyűlésükkel. *Szedlaecsek István* es-peres, apátplébános elnöklete, *Éberdt Zoltán* hittanár II. elnök mindig friss ereje, *Szőllösi Mihály* dékán egyletszeretete megindította az új életet. A csongrádi egylet élete példája lesz mindörökre.

**KISKÖRÖS** (Kaloesai egyhm.): Egy évek a munkáját ha kereszt-metszeten látnánk, gyönyörű ké-pínnk volna. A június 7-én megtar-tott közgyűlés egy ilyen kereszt-metszete annak a nagy éves mun-kának, amit a kiskörösi egyesület végzett. Az a sok érdekes és érte-kes előadás, amit hetenként meg-tárgyaltak, mind megragadt a ta-gok lelkében. Nagy terv fűti most Kisköröst. „Szentmise titka” című misztérium szabadtéri előadása. Már dolgoznak is. Ilyen munkára csak ilyen erőt, munkát, áldozatos egyesület képes. Mi lesz ott egy év múlva? Terv, erő, kivétel, siker, lo-gikus sorrendje fűti őket. Buzgó el-nök, szorgalmas dékán munkája, gyönyörű keresztmetszeten.

Kiadja: az Országos Központi  
Katolikus Legényegylet.  
Felelős szerkesztő és kiadó:  
vitéz PINTER JÓZSEF.

Máté Ernő könyvnyomdája,  
Budapest, VIII., József-utca 61.